

нову, а той, опирайки се на тия *фалшиви* рапорти, ще докладва на *Шнайдерз-Ефенди* за „тайнитѣ открития на *българитѣ-шпиони*.“

Прѣвъ мѣсець септември 1868 год. Теофанъ Райновъ отпътувалъ за Романия, а Докторъ Мирковичъ за Ломъ-Паланка, въ качеството си на Ломски градски лѣкаръ. По исканието на Манолю-Ефенди Али-Паша издалъ отъ името на „черния кабинетъ“ двѣ конфидициални записки: една до Азизъ-Паша, управителъ на Видинския Санджакъ, съ която се прѣпоръчвалъ Докторъ Мирковичъ за „таенъ агентъ на черния кабинетъ,“ та въ случай на нужда да му се дава поддръжка; другата била адресирана до турския генераленъ консулъ въ Букурещъ, съ която се прѣпоръчвалъ Теофанъ Райновъ за пратеникъ на „черния кабинетъ.“ Съгласно рѣшението на „тримата приятели“ Райновъ далъ на Иванъ Касабовъ 300 лири турски за покупка на печатница. Войниковъ, редакторъ — издателъ на „Дунавска зора“, свършено случайно се срѣщналъ въ Букурещъ, въ хотелъ „Габровени“ съ Т. Райновъ, който му и броилъ опрѣдѣлената сума 100 лири. Въ края на октомври, 1869 год. Райновъ испроводилъ „фалшивия си рапортъ въ Цареградъ и и отпътувалъ за гр. *Женева*.“ Въ *Женева* седѣнкувалъ цѣла седмица у *Бакунина*. Бакунинъ му далъ „прѣпоръчително“ до *Маџини* и *Гарибалди*, живущи тогава въ гр. Лондонъ. Маџини и Гарибалди приели радушно пратеника на българитѣ — свободолобци и го посвѣтвали да не обажда на *Кочута* намѣренията на българскитѣ патриоти, защото, той като фанатизиралъ *туркоманъ*, при това и *турски пенсионеръ*, може да прѣдаде на турския посланикъ въ Лондонъ плановетѣ на вѣстанието.

Прѣвъ декември мѣсець (1869 г.) Райновъ се завърналъ отъ Лондонъ въ Букурещъ, вѣрвайки, че Ив. Касабовъ е купилъ печатница и урежда вѣстникъ „Свободна България“, съгласно дадената отъ него честна дума; но, по казванието на Райнова, Касабовъ прѣсмѣтналъ и намѣрилъ, че по-добрѣ е да се поожени на *турски лири* отколкото да редактира вѣстници и брошури; и на мѣсто печатница купилъ си жена, като се прѣвмивалъ отъ Иванъ Касабовъ, на *Иоанъ Касабияно*.